मोघ (**मोघं**) vergeblich, eitel, umsonst, unnütz. **मोघ** (०—) *u.* **मोघम्** *adv.*
मोघता *f. Abstr. zum vor.*
मोघी कर् vereiteln; **०भू** zwecklos machen.
मोच *m.*, **आ** *f. Pflanzennamen.*
मोचक befreiend, erlösend von (—०).
मोचन, *f.* **ई** *dass.*, schleudernd (—०); *n.* das Lösen, Befreien von (*Abl. o.* —०), das Abspannen, Entlassen.
मोचनीय *u.* **मोचयितव्य** zu befreien.
मोच्य *dass.*, heraus-, zurückzugeben.
मोटक *m. n.* Kügelchen, Pille.
मोटन zerknickend, brechend; *n.* das Knicken, Brechen, Töten.
मोद् *m.* Lust, Freude; Wohlgeruch.
मोदक erfreuend (—०); *m. n.* Konfekt, Leckerbissen.
मोदन erfreund; *n.* das Erfreuen.
मोदनीय erfreulich.
मोदिन् erfreuend (—०); froh, heiter.
मोमुह्य irr, toll.
मोरट *m. N. einer Pflanze.*
मोष *m.* Räuber, Dieb; Raub, Diebstahl.
मोषण raubend (—०); *n.* das Rauben, Bestehlen.
मोष्य stehlbar.
मोह *m.* Verwirrung, Bethörung, Verblendung, Irrtum, Unverstand.
मोहन, *f.* **ई** verwirrend, bethörend; *n.* = *vor.*
मोहनीय irrtümlich, verwirrend.
मोहमय, *f.* **ई** auf Verblendung *o.* Irrtum beruhend.
मोहमुद्गर *m. T. eines Gedichts.*
मोहयितर् *m.* Verwirrer.
मोहवन्त् im Irrtum befangen.
मोहिन् verwirrend.
मोह्क in Verwirrung geratend.
मोहोपमा *f.* Art Gleichnis (*rh.*).
मौक्तिक nach Erlösung trachtend; *n.* (*m.*) Perle.
मौक्तिकावलि *o.* **०ली** *f.* Perlenschnur.
मौक्य *n.* Stummheit.
मौख *Adj.* Mund-.
मौखर्य *n.* Geschwätzigkeit.
मौग्ध्य *n.* Einfalt, Unschuld.
मौघ्य *n.* Vergeblichkeit.
मौच *n.* Banane.
मौजवत vom Berge Mûjavant kommend.
मौञ्ज, *f.* **ई** aus Muñjagras gemacht, dems. ähnlich; *f.* **ई** ein Gürtel aus M.gras.
मौढ्य *n.* Einfalt, Dummheit.
मौण्ड्य *n.* Kahlköpfigkeit, Tonsur.
मौद्गल्य *m. patr. Name.*
मौन *m. Pl. N. einer Dynastie. n.* der Stand des Muni; das Schweigen.
मौनवृत्ति = *folg. Adj.*
मौनव्रत *n.* das Gelübde des Schweigens; *Adj.* dass. beobachtend, schweigsam.
मौनिन् schweigsam.
मौर्ख्य *n.* Dummheit.
मौर्य *m. Pl. N. einer Dynastie.*
मौर्व, *f.* **ई** aus Mûrvâ gemacht; *f.* **ई** ein solcher Gürtel.
मौल Wurzel-, ursprünglich, einheimisch.
मौलि *m.* Kopf, Gipfel, Spitze; Diadem (*auch f.*). **मौलौ निधा** hoch aufnehmen (*eig.* auf den Kopf legen).
मौलिन् an der Spitze stehend; diademgeschmückt.
मौलिमाला *u.* **०मालिका** *f.* (Kopf-) Kranz.
मौल्य an der Wurzel befindlich.
मौसल keulenförmig, Keulen-.
मौहूर्त *m.* Sternkundiger, Astrolog.
मौहूर्तिक einen Augenblick während; *n.* = *vor.*
म्ना, **मनति** (*nur* —०), *mit* **आ** erwähnen, überliefern; *Pass.* **आम्नायति**, *p.p.* **आम्नात**.
म्यच्, **म्यंचति** (*Perf.* **मिम्यच**) festsitzen, sich befinden in, beruhen auf (*Loc.*). **अप** fernhalten. **सम्** zusammenhalten, sich gesellen.
म्रच्, **मृंचति**, **म्रक्षति** striegeln, reiben; *p.p.* **म्रक्षित** bestrichen.
म्रक्ष zerreibend (—०).
म्रक्षण *n.* das Einreiben; Salbe, Öl.
म्रद्, **म्रदते** reiben (*nur* —०); *Caus.* **म्रदयति** glätten.
म्रदिमन् *m.* Weichheit, Milde.
म्रदीयंस् (*Compar.*) weicher, sanfter.
म्रित्, **म्रित्यति** zerfallen, sich auflösen.